

EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 2.7.2014
SWD(2014) 208 final

KOMISSION YKSIKÖIDEN VALMISTELUASIAKIRJA

TIIVISTELMÄ VAIKUTUSTEN ARVIOINNISTA

Oheisasiakirja

ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi

jätteistä annetun direktiivin 2008/98/EY, pakkauksista ja pakkausjätteistä annetun direktiivin 94/62/EY, kaatopaikoista annetun direktiivin 1999/31/EY, romuajoneuvoista annetun direktiivin 2000/53/EY, paristoista ja akuista sekä käytetyistä paristoista ja akuista annetun direktiivin 2006/66/EY ja sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta annetun direktiivin 2012/19/EU muuttamisesta

{ COM(2014) 397 final }
{ SWD(2014) 207 final }
{ SWD(2014) 209 final }
{ SWD(2014) 210 final }

1. ONGELMAN MÄÄRITTELY

Vaikka jätehuollon taso onkin edelleen parantunut EU:ssa, EU:n taloudessa menetetään tällä hetkellä merkittäviä määriä mahdollista uusioraaka-ainetta. Vuonna 2010 jätettä tuotettiin EU:ssa 2 250 miljoonaa tonnia. Tästä määrästä kierrätettiin vain rajoitettu osa (36 %). Loput sijoitettiin kaatopaikoille tai poltettiin, vaikka noin 600 miljoonaa tonnia tästä jätteestä olisi voitu kierrättää tai käyttää uudelleen. EU on näin ollen menettänyt merkittäviä mahdollisuuksia parantaa resurssitehokkuutta ja edistää kiertotaloutta, luoda kasvua ja työpaikkoja, toteuttaa kustannustehokkaita toimenpiteitä kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi sekä vähentää riippuvuutta maahantuoduista raaka-aineista.

Ilman uusia aloitteita EU:n jätehuollon parantamiseksi EU menettää tulevana vuosina merkittäviä määriä arvokkaita resursseja. Jollei EU:lla ole selkeää näkemystä keskipitkän aikavälin tilanteesta ja jollei aseteta tavoitteita, EU:ssa saatetaan investoida lisää joustamattomiin, suuren kokoluokan hankkeisiin, joissa keskitytään jäännösjätteen käsittelyyn, mikä voi haitata pitkän aikavälin tavoitetta parantaa resurssitehokkuutta.

Parhaiden käytänteiden jakaminen jäsenvaltioiden välillä on edelleen rajoittunutta eikä taloudellinen tilanne kannusta tarpeeksi jätteen syntymisen ehkäisemiseen, uudelleenkäyttöön eikä kierrätykseen. Tästä syystä jäsenvaltioiden jätehuollot jäävät tehokkuudeltaan hyvin eritasoisiksi. Lisäksi keskeisten seurantavälineiden, kuten jätteen syntymistä ja käsittelyä koskevien tietojen laatu ei ole paras mahdollinen ja useat raportointivelvoitteet ovat niin monimutkaisia, ettei niistä saada paljoakaan lisäarvoa.

2. TOISSIJAISUUSPERIAATTEEN ANALYYSI

Ehdotus on EU:n 2020-strategian ja erityisesti sen lippulaiva-aloitteen "Resurssitehokas Eurooppa" jatkotoimi. Se liittyy läheisesti myös resurssitehokkuutta koskevaan etenemissuunnitelmaan ja sen raaka-ainealoitteeseen. Sen avulla pyritään osaltaan saavuttamaan seitsemännessä ympäristöä koskevassa toimintaohjelmassa vahvistetut EU:n yhteisiin ympäristöä ja jätteitä koskevat tavoitteet.

Unionin toimivalta toteuttaa jätehuoltoon liittyviä toimia on peräisin Euroopan unionin toiminnasta annetun sopimuksen 191 artiklasta, joka liittyy ympäristönsuojeluun ja jonka mukaan unionin ympäristöpolitiikalla vaikutetaan seuraavien tavoitteiden saavuttamiseen: ympäristön laadun säilyttäminen, suojelu ja parantaminen, ihmisten terveyden suojelu, luonnonvarojen harkittu ja järkevä käyttö ja ilmastonmuutoksen torjuminen.

Tämä ehdotus on kolmessa EU:n jätесääädöksessä (jätepolitiikan puitedirektiivi, kaatopaikkadirektiivi sekä pakkauksista ja pakkausjätteistä annettu direktiivi) säädetyn uudelleentarkastelulausekkeen mukainen. Niiden mukaan komission on tarkasteltava uudelleen voimassa olevia jätehuoltotavoitteita. Aikaisemmat kokemukset osoittavat, että EU:n laajuiset jätehuoltotavoitteet ovat olleet keskeisiä paremman resurssien hallinnan ja jätehuollon edistämisessä useimmissa jäsenvaltioissa. Yhteisillä tavoitteilla edistetään myös EU:n jätemarkkinoiden parantamista muun muassa investointipäätösten tekemistä koskevien ohjeiden, jäsenvaltioiden välisen yhteistyön varmistamisen sekä kansallisten tuottajan vastuuta koskevien järjestelmien ainakin osittaisen yhdenmukaistamisen avulla. EU:n laajuisia tavoitteita tarvitaan myös vähimmäismittakaavan luomiseksi EU:n teollisuudelle, jotta se voisi investoida uusiin kierrätystekniikkoihin.

Ehdotuksessa käsitellään ympäristöongelmia, joilla on valtion rajat ylittäviä vaikutuksia, mukaan luettuna epäasianmukaisen jätehuollon vaikutukset kasvihuonekaasupäästöihin, ilman epäpuhtaudet sekä roskaantuminen, erityisesti meriympäristön roskaantuminen

3. TAVOITTEET

Ehdotuksen tärkein yleinen tavoite on varmistaa, että jätteen sisältämät arvokkaat materiaalit käytetään tehokkaasti uudelleen, kierrätetään ja syötetään takaisin Euroopan talouteen muun muassa edistämään kiertotaloutta, jossa jätettä käytetään enenevässä määrin resurssina ja jonka avulla luodaan uusia taloudellisia mahdollisuuksia ja työpaikkoja.

Ehdotuksen erityistavoitteet ovat:

- **EU:n jätelainsäädännön yksinkertaistaminen** selkeyttämällä ja yksinkertaistamalla tavoitteisiin liittyviä toimenpiteitä ja menetelmiä, mukauttamalla ja selkeyttämällä keskeisiä määritelmiä, edistämällä tavoitteiden asettamisen yhdenmukaisuutta, poistamalla tarpeettomia vaatimuksia ja yksinkertaistamalla raportointivelvoitteita.
- **Seurannan parantaminen** kehittämällä jätetilastojen laatua, erityisesti tavoitteiden osalta sekä ennakoimalla mahdollisia täytäntöönpano-ongelmia varhaisvaroitusjärjestelmän avulla.
- **Parhaan mahdollisen jätehuollon varmistaminen** kaikissa jäsenvaltioissa edistämällä parhaiden käytänteiden ja keskeisten välineiden, kuten taloudellisten välineiden, jakamista ja varmistamalla laajennettua tuottajan vastuuta koskevien järjestelmien yhdenmukaistamisen vähimmäistaso.
- Keskipitkän aikavälin jätetavoitteiden vahvistaminen **EU:n resurssitehokkuutta ja raaka-aineiden saantia koskevien tavoitteiden** mukaisesti.

Ehdotetut toimintaa koskevat tavoitteet ovat seuraavien vastikään hyväksytyn neuvoston ja Euroopan parlamentin seitsemännen ympäristöä koskevan toimintaohjelman tavoitteiden mukaisia:

- jätteen syntymisen pitäisi vähentyä ja sen määrä olisi irrotettava BKT:n kehityksestä;
- jätteen uudelleenkäyttö- ja kierrätysasteen olisi oltava mahdollisimman korkea;
- vain kierrätykseen kelpaamattoman jätteen polttamisen pitäisi olla mahdollista;
- hyödynnettäväksi kelpaavan jätteen sijoittaminen kaatopaikoille olisi lopetettava vaiheittain;
- meriympäristön roskaantumista olisi vähennettävä merkittävästi.

Lainsäädännön yksinkertaistamista ja hallinnollisen taakan (myös pk-yritysten osalta) vähentämistä koskevat tavoitteet sekä sen varmistaminen, että tavoitteet ovat tarkoituksenmukaisia, ovat täysin yhdenmukaisia sääntelyn toimivuuden varmistamista koskevien komission pyrkimysten kanssa. Lisäksi ehdotuksessa otetaan tarkkaan huomioon viiden EU:n jätevirtadirektiivin "kuntotarkastuksesta" (ex-post-tarkastus) saadut tulokset. Tämä tarkastus tehtiin samanaikaisesti EU:n jätetavoitteiden tarkistuksen kanssa.

4. TOIMINTAVAIHTOEHDOT

Hyvien ja huonojen kokemusten perusteella tehdyn syvällisen analyysin ja laajan sidosryhmien kuulemisen jälkeen valittiin seuraavat kolme vaihtoehtoa (sekä joukko ala-vaihtoehtoja ja erityistoimia) yksityiskohtaisemman analyysin kohteeksi:

Vaihtoehto 1 – Täysimääräisen täytöntöönpanon varmistaminen

- Ei EU:n lisätoimia sääntöjen noudattamisen edistämistä lukuun ottamatta

Vaihtoehto 2 – Yksinkertaistaminen, seurannan parantaminen, parhaiden käytäntöjen jakaminen:

- Keskeisten käsitteiden määritelmien yhdenmukaistaminen (esimerkiksi kierrätys ja uudelleenkäyttö) ja tarpeettomien vaatimusten poistaminen
- Mittausmenetelmien (vain yksi menetelmä kotitalousjätteen ja vastaavan jätteen mittaamiseksi) ja raportointivaatimusten yksinkertaistaminen
- Luodaan jätteiden keräystä ja jätehuoltoa koskevat kansalliset rekisterit ja edellytetään keskeisten tietojen ja tilastojen todentamista kolmannen osapuolen toimesta
- Otetaan käyttöön varhaisvaroitusjärjestelmä jäsenvaltioiden toimien tason seuraamiseksi ja edellytetään, että tarvittavat korjaavat toimenpiteet toteutetaan oikea-aikaisesti
- Vahvistetaan laajennettua tuottajan vastuuta koskevien järjestelmien toimintaa koskevat vähimmäisedellytykset

Vaihtoehto 3 – EU:n tavoitteiden kiristäminen

Kehittyneimpien jäsenvaltioiden tämänhetkisten toimien taso ja se aika, joka tarvittiin näiden tavoitteiden saavuttamiseen otettiin huomioon ehdotettaessa realistisia tavoitteita ja määräaikoja kaikille jäsenvaltioille seitsemännen ympäristöä koskevan toimintaohjelman päätavoitteiden täyttämiseksi.

Vaihtoehto 3.1 – Yhdyskuntajätteen kierrätys- ja uudelleenkäyttötavoitteen kiristäminen:

- Alhainen: 60 prosenttia käytettävä uudelleen / kierrätettävä vuoteen 2030 mennessä; 50 prosenttia vuoteen 2025 mennessä
- Korkea: 70 prosenttia käytettävä uudelleen / kierrätettävä vuoteen 2030 mennessä; 60 prosenttia vuoteen 2025 mennessä

Vaihtoehto 3.2 – Pakkausjätteen uudelleenkäyttö- ja kierrätystavoitteiden kiristäminen:

- Materiaalipohjaisia tavoitteita kiristetään vuosina 2020–2030 (80 prosenttia kokonaismäärästä uudelleenkäyttöön/kierrätykseen)
- Vaihtoehto: värimetallien erityiset erillistavoitteet (metallien erottelu)

Vaihtoehto 3.3 – Hyödynnettävän yhdyskuntajätteen kaatopaikalle sijoittamisen asteittainen kieltäminen

- Kielletään muovin, paperin, lasin ja metallien sijoittaminen kaatopaikoille vuoteen 2025 mennessä (enintään 25 prosenttia kokonaismäärästä voidaan sijoittaa kaatopaikoille), yleinen kieltö vuoteen 2030 mennessä (enintään viisi prosenttia voidaan sijoittaa kaatopaikoille)

Vaihtoehto 3.4 – Vaihtoehtojen 3.1, 3.2 ja 3.3 yhdistelmä:

Vaihtoehto 3.5 – Sama kuin vaihtoehto 3.4, mutta eri maaryhmillä eri määräajat

Vaihtoehto 3.6 – Sama kuin vaihtoehto 3.4, mutta kaikilla jäsenvaltioilla lyhyemmät määräajat ja joillakin jäsenvaltioilla mahdollisuus anoa poikkeusta määräaikoihin

Vaihtoehto 3.7 – Sama kuin vaihtoehto 3.4 ja kaatopaikkakiellon laajentaminen kaikkiin yhdyskuntajätettä vastaaviin jätteisiin

5. VAIKUTUSTEN ARVIOINTI

Esiteltyjen toimintavaihtoehtojen vaikutukset liittyvät seuraaviin keskeisiin näkökohtiin:

- Paremman jätteiden keräyksen ja käsittelyn **kustannukset ja säästöt** (esimerkiksi uudelleenkäytön ja kierrätyksen lisääminen). Kierrätysasteen parantamiseksi on jätteiden keräysjärjestelmien kehityttävä esimerkiksi niin, että siirrytään jätteiden tuontijärjestelmästä ovelta ovelle tapahtuvaan keräämiseen. Tästä aiheutuvat ylimääräiset investointikustannukset saadaan vaiheittain takaisin, koska sekajätteen keräys- ja käsittelykustannusten uskotaan alenevan ja kierrätysmateriaaleista saatavien tulojen puolestaan kasvavan.
- **(Uusio)raaka-aineiden saatavuuden parantumiseen liittyvät hyödyt**, jotka siis lieventävät ensiömateriaalien tulevien hinnankorotusten riskiä EU:n valmistusteollisuudessa.
- **Paremmista jätteen hyödyntämis- ja kierrätysmahdollisuuksista saatavat hyödyt** EU:n sisämarkkinoille (nykyisen jäteinfrastruktuurin parempi käyttö ja uusien, innovatiivisten infrastruktuurien kehittäminen, mikä hyödyttää puolestaan EU:n jätehuoltosektoria)
- **Parempaan seurantaan, hallinnollisen taakan vähentämiseen ja yksinkertaistamistoimiin liittyvät kustannukset ja hyödyt**
- **Uudet työpaikat**, joita syntyy, koska jätehierarkian ylemmät tasot (mukaan lukien erilliskeräys, uudelleenkäyttö ja kierrätys) ovat tunnetusti työvoimavaltaisempia kuin jätteiden käsittely ja polttaminen.
- **Sosiaalisen hyväksynnän mukanaan tuomat hyödyt**. Jätteen uudelleenkäyttöön ja kierrätykseen tarvittava infrastruktuuri on sosiaalisesti paljon hyväksytympää kuin kaatopaikat ja polttolaitokset.
- **Myönteiset ympäristöhyödyt**, sekä välittömät (parempi jätehuolto, roskaantumisen, mukaan lukien meriympäristön roskaantuminen, väheneminen) ja välilliset (kasvihuonekaasupäästöt ja ilman epäpuhtaudet vähenevät, koska ensiöraaka-aineiden ja energian kulutus vähenee). Tämän seurauksena myös vaikutukset ihmisten terveyteen ovat myönteisiä.

Osa näistä vaikutuksista (erityisesti parempaan jätteiden keräämiseen, ympäristöhyötyihin ja työpaikkojen luomiseen liittyvät vaikutukset) voidaan ilmaista määrällisesti ja rahallisesti,

mutta osaa voidaan kuvata vain laadun perusteella (vähäisempi riippuvuus maahantuoduista raaka-aineista).

Vaihtoehton 1 ("Täysimääräinen täytäntöönpano") vaikutukset arvioitiin verrattuna vaihtoehtoon, jossa toimia ei toteuteta, ja vaihtoehtojen 2 ja 3 lähtökohtana pidettiin täysimääräistä täytäntöönpanoa.

Vaihtoehto 1 – Voimassa olevan lainsäädännön täysimääräinen täytäntöönpano

Tämän vaihtoehton vuotuisten nettokustannusten (korkeammat keräys- ja käsittelykustannukset vähennettynä ympäristöhyötyjen arvolla) arvioidaan olevan vuoteen 2020 mennessä 1 500 miljoonaa euroa. Niiden odotetaan laskevan alle 600 miljoonaan vuoteen 2035 mennessä EU:n 28 jäsenvaltion alueella. Suora työllisyysvaikutus on arviolta 36 761 kokoaikaista työpaikkaa vastaava määrä.

Vaihtoehto 2 – Yksinkertaistaminen, seurannan parantaminen, parhaiden käytäntöjen jakaminen

Tällä vaihtoehdolla parannetaan tilastojen laatua muun muassa kansallisten rekisterien avulla. Samaan aikaan tarvitaan kuitenkin joiltakin jäsenvaltioilta lisäpyrkimyksiä raportointikustannusten alentamiseksi. Ehdotettu varhaisvaroitusjärjestelmä edellyttää pyrkimyksiä sekä komissiolta että jäsenvaltioilta, mutta se voi vähentää rikkomismenettelyjen tarvetta myöhemmässä vaiheessa sekä estää asiaankuulumattomia investointeja. Jäsenvaltioiden raportointivaatimusten merkittävä yksinkertaistaminen saa aikaan kustannussäästöjä; ne voidaan käyttää muiden seurannan parantamisesta aiheutuvien nettokustannusten kattamiseen. Lopuksi, laajennettua tuottajan vastuuta koskevien järjestelmien toiminnan vähimmäisedellytykset lisäävät muun muassa niiden kustannustehokkuutta.

Vaihtoehto 3 – EU:n tavoitteiden kiristäminen

Edellä 4 jaksossa kuvattujen 3 kohdan ala-vaihtoehtojen vuosia 2014–2030 koskevat keskeiset vaikutukset on esitetty jäljempänä olevassa taulukossa. Kuten taulukosta voi todeta, alavaihtoehtojen 3.1, 3.2 ja 3.3 yhdistelmästä (eli alavaihtoehdot 3.4-7) yhdistelmästä saadaan suurin kustannus-hyötysuhde, syntyy uusia työpaikkoja ja kasvihuonekaasupäästöt vähenevät:

Vaihtoehto	Taloudelliset kustannukset (nykyarvo 2014- 2030), miljardia € (1)	Ulkoiset kustannukset (nykyarvo 2014- 2030), miljardia € (2)	Sosiaaliset nettokustannukset (1+2)	Työpaikat (kokoaikaisiksi muutettui- na vuonna 2030)	Kasvihuone- ekaasut miljoonia tonneja CO ₂ eq (2030)	Kasvihuone- ekaasut miljoonia tonneja CO ₂ eq (2014– 2030)
Vaihtoehto 3.1 – alhainen	-3,73	-3,96	-7,69	78 519	-23	-107

Vaihtoehto 3.1 – korkea	-8,41	-8,49	-16,91	137 585	-39	-214
Vaihtoehto 3.2	-11,2	-8,45	-19,66	107 725	-20	-183
Vaihtoehto 3.2 – metallien erottelu	-13,48	-10,05	-23,53	107 643	-24	-250
Vaihtoehto 3.3	5,64	-0,65	4,99	46 165	-13	-49
Vaihtoehto 3.4	-12,65	-13	-25,65	177 637	-44	-308
(1) Vaihtoehto 3.5 ja 3.6	-13,62	-13,58	-27,2	177 628	-44	-320
(2) Vaihtoehto 3.7	-10,7	-18,3	-29		-62	-443

Huomautus: negatiiviset kustannukset merkitsevät etua

Vaihtoehtoista 3.4–7 saadaan hyvä kuva EU:n jätehuollosta kehittyneimpien jäsenvaltioiden aikaisempien kokemusten perusteella: kaatopaikkoja koskevia rajoituksia otetaan vaiheittain käyttöön yhdessä vaiheittain kiristyvien kierrätystavoitteiden kanssa; tämä auttaa luomaan ylikapasiteettia jäännösjätteiden käsittelylaitoksiin, kuten polttolaitoksiin tai muihin alhaisen tehon laitoksiin.

Täysimääräistä täytäntöönpanoa koskevaan vaihtoehtoon verrattuna vaihtoehtoilla 3.4–7 voidaan vähentää meriympäristön roskaantumista seitsemällä prosentilla vuoteen 2020 mennessä ja 23 prosentilla vuoteen 2030 mennessä. Meriympäristöön joutuvan roskavirran vähenemisestä saatavien lisähyötyjen arvioidaan olevan 136 miljoonaa euroa vuoteen 2030 mennessä pääasiassa rantojen puhdistuksen ja kalastusaluksille- ja välineille aiheutuvien vahinkojen vähenemisen myötä.

6. VAIHTOEHTOJEN VERTAILU

Jäljempänä olevassa taulukossa esitetään tiivistetysti kunkin vaihtoehdon suhteellinen vaikutus 3 jaksossa kuvattuihin päätavoitteisiin. Tämän perusteella voidaan tehdä seuraavat päätelmät:

- Vaihtoehto 2 olisi hyödyllinen tuettaessa nykyisten tavoitteiden täytäntöönpanoa ja jopa välttämätön, kun ehdotettuja uusia tavoitteita sovelletaan. Vaihtoehdossa 2 ehdotetut toimenpiteet edistävät useimpien yksilöityjen tavoitteiden saavuttamista ja ne olisi nähtävä "liitännäistoimenpiteinä", joilla voidaan parantaa lainsäädännön noudattamista ja tavoitteiden saavuttamista.
- Yksinään sovellettuina vaihtoehtoista 3.1, 3.2 ja 3.3 ei saada parhaita tuloksia ehdotettujen tavoitteiden ja kustannus-hyötysuhteen yhdenmukaisuuden kannalta. Houkuttelevimmalta vaikuttaa vaihtoehto 3.4 yhdessä kaatopaikalle sijoittamisen laajennetun kiellon kanssa (eli vaihtoehto 3.7).
- Vaihtoehdon 3.4 ja vaihtoehtojen 3.5 ja 3.6 välillä ei ole merkittävää eroa: erilaisten tavoitteiden määrittäminen jäsenvaltioille johtaa suurempaan nettonykyarvoon, kun paremman

jätehuollon vaikutukset näkyvät nopeammin jäsenvaltioissa. Se monimutkaistaa kuitenkin lainsäädäntöä.

	Tavoite 1 – Yksinkertaistaminen	Tavoite 2 – Seurannan parantaminen	Tavoite 3 – Parhaiden käytänteiden levittäminen	Tavoite 4 – Resurssitehokkuus
Vaihtoehto 1	0	0	0	0
Vaihtoehto 2	+++	+++	++	+
Vaihtoehto 3				
Vaihtoehto 3.1 – alhainen	+	+	++	+
Vaihtoehto 3.1 – korkea	+	+	+++	++
Vaihtoehto 3.2	+	+	++	+
Vaihtoehto 3.3	+++	++	+++	++
Vaihtoehto 3.4	++	++	+++	+++
Vaihtoehto 3.5	++	++	+++	+++
Vaihtoehto 3.6	+++	+++	+++	+++
Vaihtoehto 3.7				

Näin ollen ehdotetaan vaihtoehtojen 2 ja 3.7 yhdistelmää. Verrattuna täysimääräistä täytöntöönpanoa koskevaan vaihtoehtoon 1 tästä yhdistelmästä saadaan seuraavia hyötyjä:

- Hallinnollinen taakka vähenee erityisesti pk-yrityksissä, vaatimukset yksinkertaistuvat ja täytöntöönpano paranee. Lisäksi tavoitteet pysyvät tarkoituksenmukaisina.
- Uudet työpaikat – vuoteen 2030 mennessä on mahdollista luoda yli 180 000 suoraa työpaikkaa, joista suurinta osaa on mahdotonta sijoittaa EU:n ulkopuolelle.
- Kasvihuonekaasupäästöjen väheneminen – vuosina 2014–2030 voidaan välttää noin 443 miljoonan tonnin päästöt.
- Uusioraaka-aineita palautetaan talouteen. Näin voidaan yli kaksinkertaistaa vuonna 2011 kierrätetyn yhdyskunta- ja pakkausjätteen määrä. Ehdotetut toimenpiteet edistävät kaikkien EU:n tavoitteiden täytöntöönpanoa. Näillä säästöillä katettaisiin 10–40 prosenttia (materiaalista riippuen) koko EU:n raaka-aineiden kysynnästä.
- Vaikutukset ovat myönteisiä myös EU:n jätehuolto- ja kierrätyssektorien kilpailukyvyille sekä EU:n valmistusteollisuudelle (parempi laajennettu tuottajan vastuu, vähemmän riskejä raaka-aineiden saatavuuden ja hintojen osalta)

- Merien roskaantuminen vähenee seitsemällä prosentilla vuoteen 2020 mennessä ja 24 prosentilla vuoteen 2030 mennessä.

Ehdotetuilla keskipitkän aikavälin tavoitteilla annetaan jäsenvaltioille ja jätealan toiminnanharjoittajille selkeä viesti siitä, että uusia strategioita ja investointeja voidaan mukauttaa ajan myötä ja tarvittavalla varmuudella. Aikaisemmat kokemukset osoittavat, että yhdyskunta- ja pakkausjätehuollon parantaminen ja kaatopaikkakiellot edistävät muiden jätetyyppien jätehuoltoa.

7. SEURANTA JA ARVIOINTI

Jäsenvaltiot keräävät jo useimpia jätteiden syntymiseen ja käsittelyyn (kierrätys, hyödyntäminen ja kaatopaikoille sijoittaminen) liittyviä tilastoja ja toimittavat ne komissiolle (Eurostat/DG/ENV). Uusia tavoitteita ei ehdoteta vaan olemassa olevia tavoitteita kiristetään ja selkeytetään, koska jotkut niistä voidaan poistaa tavoitteiden tultua tarpeettomiksi.

Kolmen vuoden välein julkaistaan Euroopan ympäristökeskuksen kanssa yhteistyössä tiedot tavoitteiden täyttymisen tilanteesta. Tilannekatsaus on koottu käytettävissä olevien tilastotietojen sekä ennusteiden avulla. Tiedot esitetään varhaisvaroitusjärjestelmän yhteydessä. Ympäristökeskuksen tarkoituksena on myös päivittää säännöllisesti jäsenvaltioiden yhdyskuntajätehuollon tasoa koskevat ennakoarvointi- (malli) ja jälkiarvointimenettelyt. Tulevaisuudessa voidaan myös luoda muita indikaattoreita, kuten mahdollinen tonnimäärä jätettä, joka hukataan EU:n taloudessa vuosittain sekä uusioraaka-aineiden käyttö tuotteissa ja markkinoilla.